

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของผ้าทอทำกระจายและผ้าทอเกาะยอ โดยข้อมูลที่ใช้ศึกษาได้จากแหล่ง ข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ข้อมูลปฐมภูมิได้จากการเก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ในการเลือกกลุ่มผู้ผลิตผ้าทอทำกระจายในตำบลทำกระจาย อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และผู้ผลิต ผ้าทอเกาะยอในตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 18 ราย ซึ่งในการศึกษาได้ใช้อัตราส่วนทางการเงินในการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน

ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนการผลิตของการผลิตผ้าทอทำกระจาย คือ ค่าวัตถุดิบทางตรง และค่าแรงงานทางตรง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.45 และ 35.32 ของต้นทุนการผลิตรวมตามลำดับ อัตรากำไรขั้นต้น 15.34% อัตรากำไรสุทธิ 10.63% อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ 11.23% จุดคุ้มทุนเท่ากับ 196,435 บาท ระดับปลอดภัย 40.03% และระยะเวลาคืนทุน 9 ปี 4 เดือน

ต้นทุนการผลิตของการผลิตผ้าทอเกาะยอ คือ ค่าวัตถุดิบทางตรงและค่าแรงงานทางตรง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 37.79 และ 33.40 ของต้นทุนการผลิตรวมตามลำดับ อัตรากำไรขั้นต้น 25.11% อัตรากำไรสุทธิ 18.84% อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ 68.42% จุดคุ้มทุน เท่ากับ 497,982 บาท ระดับปลอดภัย 64.42% และระยะเวลาคืนทุน 11 เดือน 4 วัน

จากการเปรียบเทียบพบว่า ต้นทุนของผ้าทอเกาะยอต่ำกว่าผ้าทอทำกระจาย ผลการดำเนินงานของผ้าทอเกาะยอมีผลการดำเนินงานที่ดีกว่าผ้าทอทำกระจาย เนื่องด้วยวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานที่ต่างกัน กลุ่มผ้าทอทำกระจายเป็นการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนคนในชุมชนให้มีรายได้เพิ่มจากงานประจำและดำรงศิลปวัฒนธรรมของผ้าทอหลายพื้นเมืองส่วนผ้าทอเกาะยอเป็นการดำเนินกิจการเพื่อก่อให้เกิดรายได้จากการนำผ้าทอพื้นเมืองมาก่อให้เกิดรายได้

ปัญหาของผู้ผลิตผ้าทอทำกระจาย คือ การผลิตได้น้อยไม่ทันต่อความต้องการ เนื่องจากแรงงานที่ใช้ทอผ้าต้องเป็นแรงงานที่มีฝีมือและมีคนทอผ้าจำนวนน้อย ส่วนปัญหาของผู้ผลิตผ้าทอเกาะยอที่สำคัญมากที่สุด คือ ขาดเงินทุนหมุนเวียน ทำให้ไม่สามารถจะขยายตลาดเพื่อเพิ่มยอดขายได้ เพราะเมื่อขยายเพิ่มทำให้ต้องเพิ่มกำลังผลิต ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้เงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้น ปัญหาสำคัญรองลงมา คือ วัตถุดิบมีราคาสูง ส่งผลให้ต้นทุนผลิตภัณฑ์สูงตามไปด้วย

The objectives of this study were to analysis the basic structure and comparisons of costs and return on investment of Tahkrajay weaving fabric and Kohyor weaving fabric. Primary and secondary were used to analyze for the result The primary data were collected from Tahkrajay cloth group waves Tombon Tahkrajay Amphor Tahchana Suratthani province and 18 members of producer at Tambon Kohyor Amphor Muang Songkhla Province and were selected by purposive sampling Ratio analysis was employed to analysis pool data in overall

For Tahkrajay weaving fabric, The study revealed that the direct material and the direct labor were the main cost of manufacturing. It was 38.45 and 35.32 respectively. Gross profit margin was 15.34% return on sales was 10.63% return on assets was 11.23%, break – even point at 196,435bath , margin of safety was 40.03% and payback period was 9 years and 4 months

Turning to Kohyor, The study revealed that the direct material and the direct labor were the main cost of manufacturing. It was 37.79 and 33.40 respectively. Gross profit margin was 25.11% return on sales was 18.84% return on assets was 68.42%, break – even point at 497,982 bath , margin of safety was 73.69% and payback period was 8 months and 1 days.

In comparisons of cost and return between Tahkrajay weaving fabric and Kohyor weaving fabric, the study found that cost of Kohyor weaving fabric lower than Tahkrajay weaving fabric. Overall operation of Kohyor weaving fabric better than Tahkrajay weaving fabric because of the objective of operative are difference

There were several major problems in Tahkrajay weaving fabric and Kohyor weaving fabric industry. Lack of working capital was the most important problem. The raw material price was the second.